'इत्थमाराध्यमानोऽपि क्किश्वाति भुवनत्रयम् । शाम्येत्रत्यपकारेण नोपकारेण दुर्जनः ॥'

अत्र सामान्यं विशेषस्य समर्थकम् । 'सहसा विद्धीत—' इत्यत्र सहसा विधानामावस्यापत्प्रदत्वं विरुद्धं कार्यं समर्थकम् । एवमन्यत् ॥ हेतोर्वाक्यपदार्थत्वे काव्यलिङ्गं निगद्यते ॥ ६२ ॥

तत्र वाक्यार्थता—

'यत्त्वनेत्रसमानकान्ति सिलेले ममं तिदन्दीवरं मेघैरन्तरितः प्रिये ! तव मुखच्छायानुकारी शशी ।

दौरात्म्याद्धर्यो धुरि नियुज्यते । अलं जातिकणस्कन्धः सुखं खिपिति गौर्गिंडः॥' दुःखा-वहकर्मप्रयोजकत्वाद्धणानां निन्दा । धुर्यो धूर्वहनयोग्यः । किणो वहनचिह्नविशेषः । गिडरिलसः । अत्र गुणवन्त एव धुर्या भारवहने नियुज्यन्त इत्यन्ययोगव्यवच्छेद-प्रतीतिरन्यत्रायोगप्रहेणैनोपपचत इति धूर्वहनयोग्यतया धुर्यविशेषे गडिगवे धूर्वह-नायोगरूपवैधर्म्यज्ञानं समर्थकम् । किणहीनस्कन्धत्वेन सुखखपनेन च भारवह-नायोगः प्रतीयते ॥ सामान्यवैधर्म्येण विशेषसमर्थनमाह—इत्थमिति । ब्रह्माणं प्रति बृहस्पतेस्तारकदौरात्म्यनिवेदनमिदम् । क्रिश्नाति विवाधते । शाम्येत् अप-काराज्ञिवर्तेत ॥ समर्थकिसिति । अनुकूलाचरणेनोपशमाभावोऽयोग्यतयानुपपन एव । दुर्जनसामान्यस्वभावेन प्रत्युपकारमात्रोपशाम्यत्वेन वैधर्म्येण समर्थ्यत इति भावः । कारणवैधर्म्येण कार्यसमर्थनं यथा-'वहिरेव चिरादनाश्रये विलसत्येष तुषारदीधितिः । भज संपदमत्र संततं नतु संतापमितः प्रसूयते ॥' चन्द्रस्य संतापजनकत्वानुभवेन संमद्जनकत्वे वाधं प्रति संद्धतीं विर्हिणीं प्रति तत्सख्या उक्तिरियम् । अनाश्रये अवचनस्थे । अत्र सूर्यस्य संतापजनकत्वप्रदर्शनेन तद्विरुद्धस्य चन्द्रस्य संतापविरुद्धसंमद्जनकत्वमुपपन्नम् ॥ कार्यवैधर्म्येण कारण-समर्थनमाह—सहसेति ॥ विरुद्धं विरुद्धजन्यम् । समर्थकिति । संप-द्विरुद्धकार्ये विपदि विवेकविरुद्धविवेकामावजन्यत्वज्ञानेन संपदि विवेकजन्यत्वं दढं प्रत्याय्यते । यज्जन्यं यद्विरुद्धं तत्कारणविरुद्धजन्यमेवेति नियमादिति भावः । अत्र घटत्वादौ व्यभिचारवारणाय जन्यमिति ॥ काव्यलिङ्गालंकारमाह—हेतोरिति । वाक्यपदार्थत्वे वाक्यपदान्यतरप्रतिपाद्ये वाक्यार्थस्य पदार्थस्य वा हेतुत्वे व्यक्न्ये इति पर्यवसितोऽर्थः । क्रियान्वयसमाप्तौ वाक्यार्थत्वम् । अन्यथा पदार्थत्वम् । अय-मेव हेललंकार उच्यते ॥ यत्त्वन्नेत्रेति । वर्षाजनितीत्कण्ठस प्रोषितस्योक्तिरि-यम् । सुखच्छायानुकारी सुखकान्तिसदृशः । गतः । मानसमिति शेषः । सादृश्य-

^{1.} काज्येति । काव्याभिमतं लिक्नं काव्यलिक्नम् । तर्कवैकक्षण्यार्थं काव्यप्रदणम् । न सत्र व्याप्तिपक्षधर्मतोपसंद्वारादयः क्रियन्ते ॥